

heksametru, ampak v desetercu. — Zanimati bi tudi utegnil Nedeljkovičev članek: „Dve, tri o našem srpskem narodnem pozorišču“, ki se začne v 12. številki.

Dr. Jos. Tomišek.

„**Omladinski Glasnik**“. Tako se imenuje „List srpske omladine“, ki izhaja zdaj že drugo leto. Naročnina mu znaša na leto 5 K. — Naslov in vsebina kažeta, da ima list isti namen kakor slovenska „Omladina“, „Omladina“ je celo nekak vzor srbski posestrimi. — Dijaških glasil smo v teku zadnjih let doživeli že precej, ker dijaki (kakor vsakikrat interesovani krogi) radi apelujejo na javnost. Obično pač dijaški listi prenehavajo čez eno, dve leti, menda zlasti tedaj, kadar jih ne vzame v okrilje kaka organizovana — politiška stranka —, da v drugih slučajih listi vobče kmalu izumirajo, je navadno pravi vzrok izguba agilnih dijaških duševnih moči, ki bi skrbele za duševno podporo — kje naj tudi dobi dijak časa in volje za trajno večletno tako delo! Tako nekako se je menda godilo poleg drugih sitnosti, ki jih ne poznam, tudi že enkrat „Omladinskemu Glasniku“, kakor poroča sam v 1. letošnji številki. — Program mu je razviden iz dobro preudarjenega uvodnega članka iste številke, a za slovensko mladino je laskavo, da se navaja kot točka v programu, da „ćemo po ugledu na slovenačku omladino osnivati pokretne (t. j. potovalne) narodne knjižnice“. Nadalje se v dveh člankih poroča o delovanju v „Sloveniji“ in o njenem programu. — V 2. številki je natisnjeno predavanje Bogumila Vošnjaka „Medju ruskim radnicima“ in v 3. številki se že poroča o „Prvi pokretni knjižnici Omladinskega Glasnika“, ki je bila tedaj baš pri — knjigovezu.

Dr. Jos. Tomišek.

Splošni pregled

Našim naročnikom. „Zvonovi“ naročniki začujejo gotovo z velikim veseljem vest, da začnemo, zvesti dani obljubi, priobčevati v julijski številki veliki zgodovinski roman „Iz za kongresa“, ki ga piše g. dr. Ivan Tavčar za naš list. Snov romana, v katerem nastopajo kot junaki poleg drugih zgodovinskih oseb tudi za časa kongresa v Ljubljani nahajajoči se vladarji, je že sama na sebi velezanimiva, a številne čestilce temperamentnega Tavčarjevega peresa bode nedvomno zanimal tudi način, kako je gospod pisatelj to snov obdelal. Roman bode izhajal letošnje in vse prihodnje leto.

† **Ivan Krst. Tkalčič.** „Jugoslovansko akademijo znanosti in umetnosti“ je zadela nova, huda izguba. Dne 11. majnika je umrl namreč v Zagrebu njen pravi član in znani zgodovinar hrvaški Ivan Krst. Tkalčič v 65. letu svoje dobe. Najznamenitejše njegovo delo so „Monumenta historica liberae regiae civitatis Zagrabiae“, katerega dela prvi zvezek je izšel leta 1889., zadnji pa letos.

„**Slovinskie poety**“; „Malenčkaja antologija Nr. 25“ pod redakciej N. Noviča. S. Peterburg 1904. Cena 45 kopejk. — V Peterburgu je izdal N. Novič, znani prevajalec tujih pesnikov v ruščino, tudi poezije Slovencev od Vodnika do Zupančiča. Prevode starejših pesnikov je vzel večinoma iz zbirke Berga: „Poezija Slavjan“, novejše je pa skóraj vse sam prevedel in jih póprej tiskal v „Slavjanskem věku“ in v drugih ruskih časnikih. Prevodi so prav dobri, se lahko čitajo in so ohranili svoj prvotni pesniški polet. Med njimi so od Simona Gregorčiča: Nazaj v

planinski raj, Naša zvezda, Na potujčeni zemlji, Na bregu, V delavnico sem tvojo zrl; od A. Aškerca: Moja muza, Javor in lipa, Iz rapsodij bolgarskega guslarja, Polet, Buona sera, O Vezuviji, Prva mučenica; od Ivana Cankarja: Iz Dunajskih večerov 1—2; od Otona Zupančiča: Večer na morju, Barčica, Albertina (sonet). Na koncu knjižice so kratki podatki o vsakem pesniku in odkod je vzet prevod. V prejšnjih knjižicah „Malenke antologije“ so izšli prevodi iz slovaških, grških, japonskih, kitajskih in drugih pesnikov. Knjigo je mogoče dobiti v uredništvu lista „Novoe Vremja“ v Peterburgu.

Rad. P—n.

Litovci o Slovencih. Litovci so se začeli zadnji čas zanimati precej za nas Slovence. Več o tem mogoče prilično.

Rad. P—n.

Vesti iz Rusije. Grof L. N. Tolstoj nadaljuje svoje „Spomine na detstvo“, o katerih govori: „Jaz ne pišem teh spominov brez namena. Ko umrjem, bodo gotovo pisali o moji mladosti. Seveda bodo lagali. Zato sem pa sklenil sam napisati vso resnico o sebi.“ — M. Gorkij je zdaj v Krimu, kjer se zdravi. Piše novo dramo iz delavskega življenja. Napisal je tudi povest „Ječa“ po vtiskih svojega bivanja v ječi v Rigi. Njegove drame se zopet igrajo na ruskih odrih, kar je bilo nekaj časa prepovedano. — K. Balmont, znani pesnik-dekadent, se je odpeljal v Mehiko. — L. Andrejev je poleg povesti „Prikazni“ in „Rdečega smeha“ napisal prekrasno povest, polno tragike: „Življenje Vasilija Tivejskega“.

Rad. P—n.

Švedski slavist Alfred Jensen je priobčil, kakor piše „Oesterreichische Rundschau“ II. 25. zv., tri znamenite študije o slovanski literaturi. 1. Gundulić und sein „Osman“. Eine südslavische Literaturstudie. Göteborg, 1900. Knjiga je pisana duhovito in obdeluje razen Gundulića tudi pesnike pred njim in sploh celo ono dobo. Obžalovati je le, pravi omenjena revija, da se je „das prächtige, in deutscher Sprache geschriebene Buch“ tiskala le kot manuskript v 101 iztisu. 2. Jaroslav Vrchlický. En litterärstudie. Stockholm, 1904. Ta literarna študija je gotovo vse hvale vredna. Jensen se je potrudil, tu podati svojim rojakom obširen životopis češkega poeta, razen tega tudi jako temeljito analizo njegovih spisov. Oboje se mu je imenitno posrečilo, kajti ta študija je po mnenju veščakov ena najboljših, kar jih imamo o Vrchlickem kot pesniku. 3. Svenska bilder i polska vitterheten. Stockholm, 1904. (Švedske slike v poljski beletristiki). To najnovejše delo Jensenovo nam kaže vpliv Švedov na Poljake. Vkljub bojem in sporom je vendar švedski živelj toliko vplival na poljske pisatelje, da so zajemali snovi za svoje epe in drame iz švedskega življenja. — Dal Bog pridnemu učenjaku moči, da bi še mnogo napisal v prid slovanski stvari.

Janko Bratina.

Tiskovne hibe. V povesti „Snov za novelo“ čitaj na strani 280. v 14. vrsti od spodaj sladkih in ne slabih, dalje na 281. strani v 5. vrsti od zgoraj morju in ne možu.

